

СВЕТЛИНА ОТ СВЕТИЛИЩЕТО

Урок 8 за 25 май 2024 г

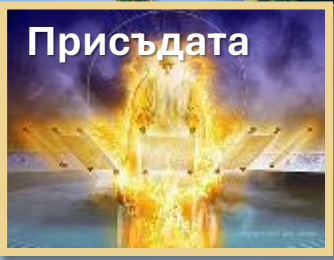
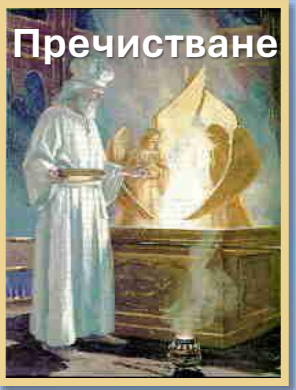
„А главното от
това, което
казваме, е, че
имаме такъв
Първосвещеник,
Който седна
отдясно на престола
на Величието в
небесата, служител
на светилището и
на истинската
скиния, която
Господ е поставил,
а не човек“
(Евреи 8:1, 2)

Когато Исус не се завърна през 1844 г., както беше посочено от пророчествата за 70 седмици и 2300 пророчески дни, беше необходимо да се преразгледат пророчествата. И откриха това:

Очистването на светилището не беше Второто пришествие на Исус. Ако Даниил 8:14 и присъдата в Даниил 7:9-10 съобщават за едно и също събитие, кое светилище трябва да бъде пречистено? От друга страна, какъв съдебен процес би могъл да започне през 1844 г.?

- **Истинското Светилище.**
- **Пречистването.**
- **Присъдата.**
- **Милост и справедливост.**
- **Адвокатът и ходатаят.**

ИСТИНСКОТО СВЕТИЛИЩЕ

„служител на светилището и на истинската скиния, която Господ е поставил, а не човек.“ (Евреи 8:2)

Ако светилището, което трябваше да бъде пречистено, не беше земята, какво беше то?

Изучавайки Библията, адвентистите след разочарованието от 1844 г. откриват, че има две светилища:

Земно светилище, образ и сянка на истинското (Евр. 8:5)

Небесно светилище, издигнато от самия Бог (Евр. 8:2)

Първото светилище и храмовете, които го последваха до 70 г. сл. Хр., бяха построени по модела, който Бог показва на Моисей (Изход 25:40). В тях е представен истинският Агнец и Първосвещеник: Исус (Йоан 1:36; Евреи 4:14).

Първо, Исус предложи себе си за нас, за да поеме вината за нашия грях (Римляни 5:8); и, второ, той се застъпва за нас, освобождавайки ни от господството на греха и осигурявайки нашето спасение (Евреи 7:25).

ОЧИСТВАНЕТО НА СВЕТИЛИЩЕТО

„Така да направи умилостивение за светилището, поради нечистотите на израилтяните, и поради престъпленията им и всичките им грехове;“ (Лев. 16:16а)

Въпреки че на израилтяните беше простено чрез представянето на техните жертви, тяхната вина беше „прехвърлена“ в светилището. Затова се наложи пречистването му. Това се случи в деня на изкуплението, известен дори и днес сред евреите като ден на съда.

Всеки
трябваше
да
наскърби
душата си
(Лев.
23:27)

Не са
провежда
ни светски
дейности
(Лев.
23:28)

Първосве
щеникът
влезе в
Божие
при-
съствие
(Лев.
16:12-13)

Ковчегът,
завесата и
златният
олтар бяха
почистени с
кръвта на
козел (Лев.
16:15-19, 33)

Друг жив
козел
отнесе
беззакони
ята в
необитае-
ма земя
(Лев. 16:20-22)

Те най-
накрая
бяха
очистени
от греха
(Лев.
16:30)

Ако някой не скърбеше през този ден, разкайвайки се за греховете си, той беше „отсечен“ (Лев. 23:29-30). Съдбата му беше решена този ден. По същия начин, когато пречистването на небесното светилище бъде завършено, нашата съдба ще бъде подпечатана. Междувременно днес е денят на наскърбяването на нашите души, денят на решението (Евреи 3:14-15).

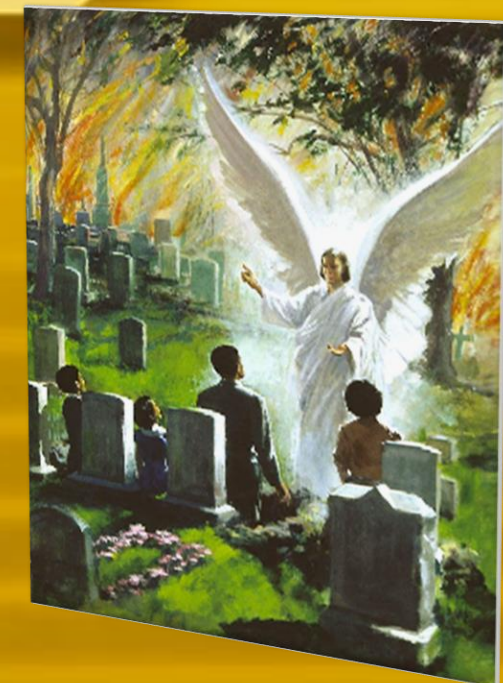
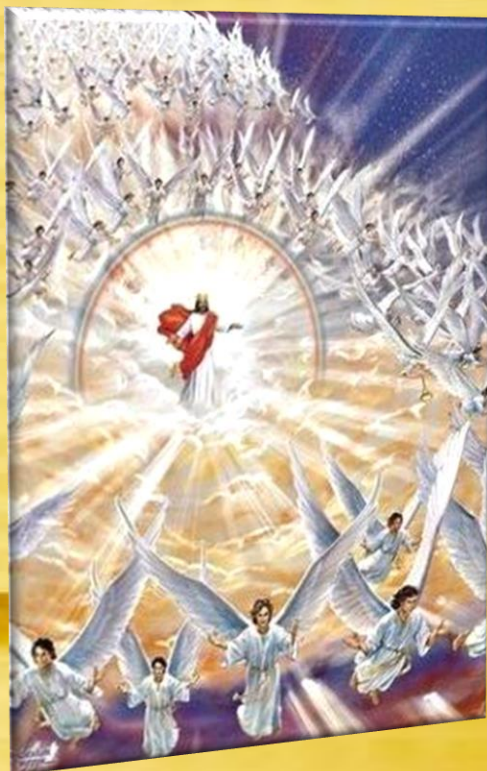
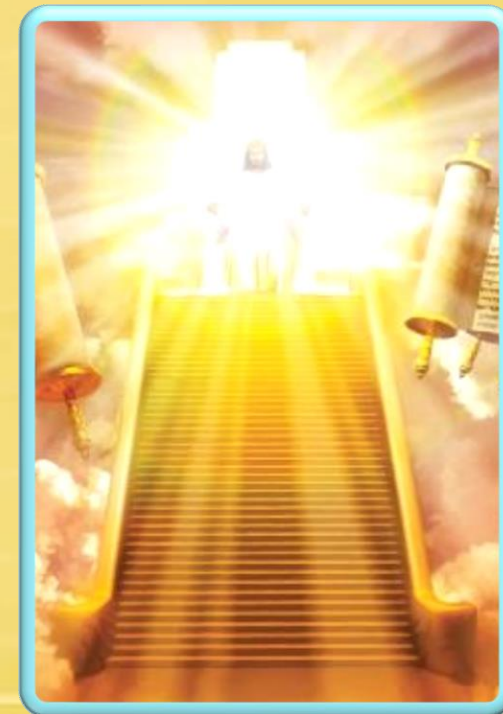
СЪДЕБНИЯ ПРОЦЕС

„И каза със силен глас: Бойте се от Бога, и въздайте Нему слава, защото настана часът, когато Той ще съди; и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори.“ (Откровение 14:7)

Според пророчеството пречистването на Небесното светилище – тоест Съдът – започва през 1844 г. Оттогава Адвентната църква шумно провъзгласява, че часът на съда е настъпил, като кани всички да се поклонят на Бог и да живеят според Неговите заповеди.

Но няма ли да се извърши присъда, когато Исус дойде на Земята (1 Лет. 16:33; 2 Тим. 4:1)?

Когато Исус идва, Той изпълнява вече извършената присъда, тъй като идва с „награда“, за да въздаде „всекиму според делата му“ (Откр. 22:12); Той изпраща своите ангели да съберат избраните (Мат. 24:31); и възкресява повярвалите в Него (1 Сол. 4:16). Обърнете внимание, че мъртвите невярващи не са възкресени, когато Исус идва и следователно не са съдени по това време (Откр. 20:4-5).

МИЛОСТ И СПРАВЕДЛИВОСТ

„И с милост ще се утвърди престол; И на него ще седи, с истина, в Давидовия шатър, Оня, който съди и търси правосъдие и бърза да върши правда.“ (Исая 16:5)

10-те заповеди, поставени в ковчега, представляват стандарта за присъда, божествената справедливост (Екл. 12:13-14). Престолът на милостта, поставен между закона и присъствието на Бог, представлява божествена милост (1 Йоан 2:1-2).

Кръвта му поръси
олтара за
всеизгаряния

Пътят към Небесното
светилище започва
с приемане на
жертвата на Исус

Кръвта му поръси
олтара за тамян

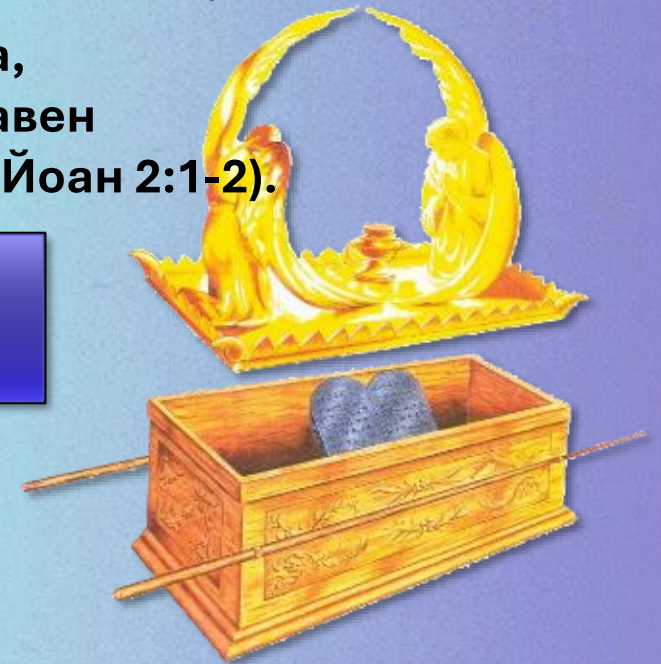

Продължете живот
в общение с
Христос

Кръвта му поръси
завесата пред
ковчега

и приключва, когато
нашият случай бъде
представен пред
съдията

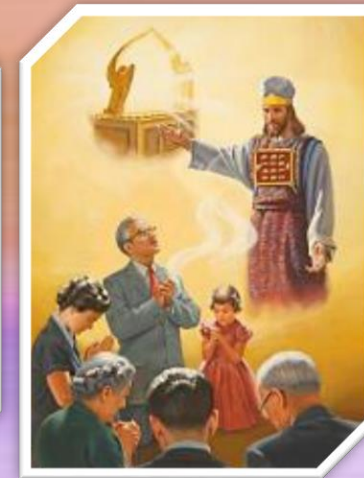
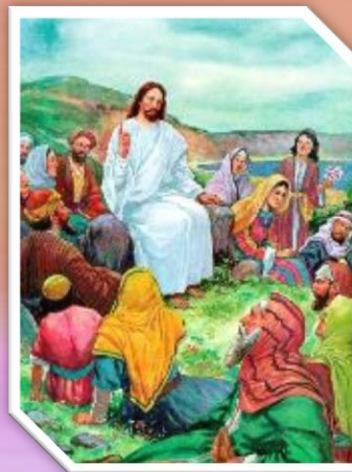
Справедливостта изисква спазване на закона. Милостта приема съвършения живот на Исус вместо нашия (1 Петрово 1:18-19). „В това се усъвършенствува любовта в нас, когато имаме дръзновение в съдния ден“ (1 Йоан 4:17а).

АДВОКАТ И ХОДАТНИК

„Затова и може съвършено да спасява тия, които дохождат при Бога чрез Него, понеже всякога живее да ходатайства за тях.“ (Евреи 7:25)

Животът на Исус разкри Божията любов към нуждаещия се свят и наблюдаващата вселена. Неговата смърт разкри ужасността на греха и осигури спасение за цялото човечество. Неговото ходатайство в небесното светилище осигурява ползите от изкуплението на всеки, който протегне ръка с вяра, за да ги получи.

През целия ни живот и, разбира се, по време на съда, Исус е нашият Защитник (1 Йоан 2:1).

Делото на Исус в Селестиалното светилище ни учи:

Ясно разбиране на плана за изкупление

Изискванията на Божия закон

Безкрайната цена на нашето спасение

Пътят, който Исус отвори, за да стигне до Отец

Сигурността да можеш да се доближиш до Бог с увереност

Скоро Съдът ще приключи и Исус „ще се яви втори път, без да има работа с грях, за спасението на ония, които Го очакват“ (Евреи 9:28).

„Докато книгите на записите се отварят в съда, животът на всички, които са повярвали в Исус, идва на преглед пред Бог. Започвайки с онези, които първи са живели на земята, нашият Защитник представя случаите на всяко следващо поколение и завършва с живите.

Всяко име се споменава, всеки случай се разследва внимателно. Имената се приемат, имената се отхвърлят. [...]

Всички, които наистина са се покаjali за греха и чрез вяра са поискали кръвта на Христос като своя изкупителна жертва, са имали прошка, вписана срещу имената им в небесните книги; тъй като те са станали участници в Христовата правда и се установи, че характерите им са в хармония с Божия закон, греховете им ще бъдат заличени и самите те ще бъдат сметени за достойни за вечен живот.”

„Ние сега стоим във външния двор, чакайки и очаквайки тази благословена надежда, славното появяване на нашия Господ и Спасител Исус Христос. [...] В Своето ходатайство като наш адвокат Христос не се нуждае от ничия добродетел, ничие ходатайство. Той е единственият носител на грях, единствената жертва за грях. Молитвата и изповедта трябва да се отправят само към Този, Който е влязъл веднъж завинаги в Пресвятото място. Той ще спаси докрай всички, които идват при Него с вяра. Той винаги е жив, за да ходатайства за нас.”

Е. Г. Уайт (Исус, нашият адвокат, 1 ноември)